

omgivet af så megen lukkethed og så udemokratiske procedurer, at beslutningsprocessen faktisk har været hemmelig for den store offentlighed og langt hen ad vejen også for Folketinget.

Så sent som i foråret 1996, altså for et år siden, forsøgte SF gennem et samråd med den daværende landbrugsminister, den nuværende fødevarerminister, at opnå større parlamentarisk indsigt og kontrol med den beslutningsproces, som vi jo ved vil få vidtrækkende indflydelse på danske og europæiske regler om tilsætningsstoffer, pesticidrester, medicinrester, økologi og mærkning osv.

Vi fik et, syntes vi dengang, lidt afvisende svar fra ministeren, som bl.a. gik ud på, at Codexarbejdet jo var en form for udenrigspolitik, og med henvisning til grundloven var det alene regeringens ansvar. Derfor kunne der højst blive tale om, ifølge ministeren, at lave en orientering af Folketinget, men ikke om nogen form for reel indflydelse.

Og det ville jo i virkeligheden sige, hvis man tog ministerens svar sådan meget for pålydende, at regler for danske og europæiske fødevarers kvalitet og sundhed ikke efter regeringens opfattelse havde noget med indenrigspolitik at gøre, men var henvist til at blive besluttet i lukkede komiteer, hvor embedsmænd og en hærskare af lobbyister fra industri og landbrug i fællesskab udarbejdede og i realiteten vedtog regler, som vil få meget stor indflydelse i Danmark og i Europa.

Vi syntes dengang, at det var et håbløst gammeldags og udemokratiske synspunkt i en globaliseret verden, hvor regler bliver internationaliseret, og hvor samarbejdet hen over grænserne bliver formaliseret. Og heldigvis har regeringen da også forladt den gammeldags indstilling, som den havde for et år siden, og det er nu lykkedes at lave en aftale bekræftet i en beretning fra Folketingets Europaudvalg den 14. marts om, hvordan vi får en fornuftig samarbejdsprocedure mellem regering og Folketing i forbindelse med WTO-sager og herunder jo ikke mindst Codex Alimentarius.

Derfor skal den her forespørgsel ses som en videreførelse af den demokratisering af beslutningsprocessen, som beretningen fra Europaudvalget har lagt op til. Og den retter sig som nævnt også af ministeren mod to vigtige komiteer, der ganske rigtigt ikke har så meget med hinanden at gøre, men som jo begge to beskæftiger sig med forhold, der spiller en stor rolle i den danske debat.

Jeg vil godt sige for klarhedens skyld, at det ikke er SF's hensigt, at alle komitémøder og alt arbejde i underudvalg i Codex skal behandles i Folketingssalen eller for den sags skyld i Europaudvalget og fagudvalg. Men vi ønsker, der bliver udstukket nogle politiske retningslinjer for regeringens forhandlinger på de enkelte sagsområder. Og vi ønsker at indgå i overvejelserne, når der sker væsentlige udviklinger på vigtige områder, hvad enten der er tale om store fremskridt eller problemer, som vi skal forholde os politisk til.

Jeg vil også gerne sige, at debatten for os ikke handler om, hvorvidt der skal være internationale regler og standarder for den globale handel. Reglerne kommer, uanset om man kan lide det eller ej, og de vil få en væsentlig indflydelse på lovgivningen også i Danmark.

Og vi har yderligere det synspunkt, at det faktisk er godt og rigtigt, at der kommer internationale regler og et internationalt retssystem, fordi en ureguleret frihandel jo til enhver tid vil være til den stærkes fordel og skabe nogle uigennemsigtige forhold, hvor de store nationer og multinationale selskaber kan undertvinge mindre lande og mindre firmaer.

Så debatten er altså ikke et spørgsmål om regler eller ikke regler. Spørgsmålet er – debatten omhandler – hvilke regler vi ønsker at få, og det er væsentligt, at vi til stadighed får den debat, sådan at Danmark kan lægge sit lod i vægtskålen for en høj miljøbeskyttelsesstandard, en høj sundhedsstandard, høj forbrugerbeskyttelse osv.

På de konkrete punkter vil jeg gerne sige til ministeren, at vi overordnet set er meget godt tilfreds med den linje, som han har skitseret omkring grænseværdier for pesticider. Vores udgangspunkt i SF er, at der ikke burde forekomme rester af sprøjtemidler i fødevarer. Vi synes dybest set, det er perverst, at der er gift i vores fødevarer.

Vi anerkender, at det i en periode vil være nødvendigt at arbejde med strenge grænseværdier, og derfor er det væsentligt, at Danmark bidrager til, at de grænseværdier bliver lagt på et meget højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Her er det vigtigt, at vi lægger vægt på et forsigtighedsprincip ikke bare i den forstand, at der er en eller anden sikkerhedsfaktor, men også i den forstand, at den usikkerhed, som vi ved, der er om grænseværdierne med hensyn til kombinationseffekter og langtidsvirkninger osv., reelt inddrages, sådan at enhver tvivl kommer sundheden og forbrugerne til gode.